

[Ølgaard.]

Der er et andet Forhold, som har været diskuteret noget i den senere Tid og nu forleden blev rejst i Dagbladet „København“. Det er den Situation, vi staar i med Hensyn til Forsyning med Træ, navnlig Brædder til Gulve og til andet Formaal. Efter de Oplysninger, vi fik forleden Dag i Byggenævnet, styrer dette Forhold nærmest imod en Katastrofe. Situationen er foruroligende ogsaa med Hensyn til Udsigterne for nye Tilførsler. Staaende over for disse Tilstande ser jeg ingen anden Udvej end den, som „København“ pegede paa, at vi maa gaa til en stærkere Hugning af Træ i danske Plantager og Skove. Vi har altid før kunnet bruge dansk Træ til Brædder, ogsaa til Gulvbrædder, og det kan vi ogsaa gøre i Dag. Vi kan bruge Træet, vi har Træet, og jeg vil hævde, at der intet som helst uforvarsomt vil være i at hugge noget haardere i en Del Skove i et Par Aar for at klare den katastrofale Situation, vi staar i. Jeg vil tværtimod anse dette for at være fuldt forsvarligt, ja i Grunden afgjort det eneste rigtige.

Endvidere vil jeg gerne lige omtale en Sag, som ogsaa er berørt af det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen, nemlig Spørgsmaalet om Tildeling af Understøttelse til de unge, der skal til de forskellige Kategorier af Ungdomsskoler. Denne Understøttelse bliver uddelt efter en Skala, der er opstillet i et Cirkulære af 6. Januar 1944. Landet er delt op i 3 Grupper: Landdistrikterne, de bymæssige Bebyggelser og Købstæderne, og endelig som det tredje Distrikt: København, Frederiksberg og Gentofte. Der er 4 Faktorer, der vejer til og giver Points i denne Skala. Den første er Elevens egen Indtægt, den anden er Elevens Formue, den tredje er Forældrenes Indtægt, og den fjerde er Forældrenes Formue. Endvidere tages der et vist Hensyn til Børneflokkens Størrelse, altsaa Børn, der er under 15 Aar. Nu er Skalaen for Landdistrikterne saadan, at naar Elevens egen Indkomst er 2 850 Kr., faar vedkommende 20 Points, og den, der er over, kan ingen Understøttelse faa. Med de nuværende Indtægtsforhold er de fleste voksne Karle paa Landet udelukkede fra at tage Del i en saadan Understøttelse, og Konsekvensen er, at en Mængde af den Gruppe unge, for hvem denne Understøttelse netop er beregnet, ikke kommer paa Skole.

En væsentlig Grund til det store Frafald fra Skolerne maa netop søges i dette Forhold. Dette er baade uheldigt og urimeligt. Der opstaar nemlig, naar man prakti-

serer det paa den Maade, de mest urimelige Forhold. Hvis f. Eks. en ung Mand har været Soldat Aaret før han søger Understøttelse, har han jo ingen Indkomst haft, og saa faar han Understøttelse, hvorimod den unge Mand, der tjener og først bliver Soldat efter sit Skoleophold, ingen Understøttelse faar paa Grund af den store Indkomst. Saadan kunde der nævnes flere urimelige Ting, der opstaar som Følge af, at man praktiserer det paa den Maade.

Nu kunde man naturligvis tage det Standpunkt, at med de Lønninger, der nu kan opnaas, bør og kan de unge selv betale for deres Skoleophold. Naturligvis kan man ikke helt afvise dette. Men det er alligevel i Strid med den Opfattelse, der har været raadende her i Landet, og som ogsaa var raadende, da Højskoleloven blev vedtaget. Det, der var Hensigten, var jo, at denne bestemte Gruppe af Landets Ungdom skulde have Adgang til at opnaa Støtte til Skoleophold. Der er sket en saa afgørende Ændring ved, at man slavisk følger den i 1944 opstillede Skala, at man maa tage disse Forhold op til Revision og til fornyet Overvejelse i Undervisningsministeriet. Det er da for Resten ogsaa mit Indtryk, at man ikke er helt uvillig til dette. Der staar i Cirkulæret fra 1944, at Skalaen skal revideres, hvis de økonomiske Forhold ændres og ændres væsentligt. Det er blot beklageligt, at man ikke i Tide har bemærket, at de økonomiske Forhold har forrykket sig her i Landet, og at man derfor er kommet et Aar for sent med Revisionen af Skalaen. Dette har ført til, at en Mængde unge ikke har faaet den Understøttelse, som de i Grunden havde Krav paa, at de i hvert Fald ikke er kommet paa Skole, og at en hel Del Skoler af den og andre Grunde staar helt eller halvt tomme i Vinter. Dette er saare beklageligt. Og for Resten bliver det jo værre til næste Aar, for med den noget skrappere Ligning, man er inde paa at gennemføre, i hvert Fald i en Del Landkommuner, vil alle voksne unge næste Aar i hvert Fald ryge op over den nævnte Indtægtsskala og derfor være udelukkede fra at faa Understøttelse til næste Aar. Jeg ved, at Foreningen af Højskoler og Landbrugsskoler er opmærksom paa dette Forhold og vil søge det ændret, ligesom man ogsaa er det inden for Landbrugets Organisationer, hvor man har drøftet disse Ting.

Jeg vil meget henstille til den højtærede Undervisningsminister at faa Forholdet bragt i Lave, saa Loven igen kommer til at virke efter sin Hensigt, den nemlig, at give vor Ungdom en Tilskyndelse, Opmuntring og